

De Tao van de Leegte

In de oude wereld geloofden mensen
dat leegte iets was
om bang voor te zijn.
Dus vulden zij hun leven voortdurend met:
geluid,
bezit,
afleiding,
werk,
woorden
en verlangens.

Maar hoe voller zij hun dagen maakten,
hoe leger zij zich vanbinnen voelden.
Toen vroeg een leerling aan de meester:
"Waarom vrezen mensen stilte en leegte zo?"

De meester nam hem mee
naar een oude tempel
die bijna volledig leeg was.
Geen beelden.

Geen versieringen.

Alleen ruimte.

De leerling keek verbaasd.

"Waarom staat hier bijna niets?"

De meester glimlachte zacht.

"Omdat leegte ruimte maakt
voor wat werkelijk belangrijk is."

Daarna schonk hij thee in een beker.

Toen de beker vol was, stopte hij.

"Waarom schenkt u niet verder?" vroeg de leerling.

"Omdat een volle beker niets meer kan ontvangen."

De leerling werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:

hun agenda vullen,

hun gedachten vullen,

hun huizen vullen

en hun schermen vullen

uit angst om alleen te zijn met zichzelf.

Iedereen probeerde leegte te vermijden.

Bijna niemand vroeg

waarom zij ervoor vluchtten.

"Waarom voelt leegte voor veel mensen zo ongemakkelijk?" vroeg hij.

De meester keek naar de lucht tussen de gebouwen.

"Omdat leegte het ego confronteert
met wat het voortdurend probeert te bedekken."

De wind streek zacht door de straat.

"Maar meester... is leegte dan goed?"

De meester wees naar een wiel van een oude wagen.
"De spaken geven het wiel vorm..."
Hij wees naar de lege ruimte in het midden.
"...maar zonder de leegte
kan het wiel niet bewegen."
De leerling dacht lang na.
Toen bracht de meester hem naar een stil meer in de nacht.
Geen beweging.
Geen geluid.
Alleen ruimte.
Voor het eerst voelde de leerling
geen angst in de stilte...
maar rust.
Toen sprak de meester zacht:
"De mens probeert zichzelf vaak te vullen
omdat hij denkt
dat leegte tekort betekent."
Hij keek naar de sterren
in de eindeloze ruimte boven hen.
"Maar de Tao leert
dat juist leegte ruimte schept:
voor inzicht,
voor creatie,
voor bewustzijn
en voor vrede."
De leerling keek zwijgend naar het stille water.
En voor het eerst begreep hij:
dat leegte niet de afwezigheid van leven is...
maar de ruimte
waarin het leven werkelijk zichtbaar kan worden.

